

РЕШЕНИЕ

№ 36693

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5791** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „Дрийм Ленд“ ООД срещу Решение № РЗМ-5800-1659 / 32-384739 от 09.11.2022 г. на директора на Териториална Дирекция (ТД) Митница С..

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Твърди се, че административният орган се е произнесъл само по едно от исканията на жалбоподателя, а по останалите искания имало изложени разсъждения в мотивите на обжалваното решение, но не и изрично произнасяне в диспозитива, като крайната воля на административния орган е останала неясна. Жалбоподателят счита, че административният орган следва да заплати следните суми:

1. Законна лихва за забава върху главница - неправомерно начислена и заплатена сума за антидъмпингово мито в размер на 30 922,75 лв., считано от 16.08.2016 г. до 04.08.2022 г. в размер на 18 725,48 лв.;
2. Законна лихва за забава върху главница - неправомерно начислена и платена сума за ДДС в размер 6 184,54 лв., считано от 16.08.2016 г. до 23.02.2021 г., която възлиза на 2 839,72 лв.;
3. Законна лихва за забава върху главница - недължимо платена лихва върху надвзето мито в размер на 2 673,46 лв., считано от 16.02.2018 г. до 04.08.2022 г., възлизаща на 1 211,22 лв.;
4. Законна лихва за забава върху главница, представляваща недължимо платена лихва върху надвзето ДДС в размер на 534,09 лв., считано от 16.02.2018 г. до 23.02.2021 г., възлизаща на 163,79 лв.

Искането е за отмяна на обжалваното решение и даване на задължителните указания, както по

приложение на материалния закон, така и по отношение на конкретните размери на дължимите от ответника лихви.

С Решение №6529/29.05.2024г. ВАС, първо отделение е обезсилил Решение №7168/22.11.2023г., постановено по адм. д. № 3252/23г. на АССГ, образувано и разглеждано по същата жалба и е върнал делото на АССГ за ново разглеждане от друг състав. В решението си ВАС е приел, че съдът се е произнесъл по нередовна (неясна) жалба, като не е изпълнил задълженията си по чл.158, ал.1 от АПК. В жалбата липсвало ясно обозначение на обжалвания административен акт и дали това е изричен или мълчалив отказ на директора на ТД Митница С. да се произнесе по конкретно посочени искания за плащане на сума за лихви или пък се оспорва решение № РЗМ -5800-1659/32-384739 от 09.11.2022г. на директора на ТД Митница С., с което се допуска поправка на ЯФГ. В жалбата, според ВАС не се съдържа и указание, в какво се състои незаконосъобразността на акта или мълчаливия отказ, който се оспорва и в какво се състои искането, като искането следва да е свързано с акта, който се оспорва, а не с неозначен акт. При оспорване на мълчалив отказ, жалбоподателят следва да конкретизира по кои конкретно отправени до митническия орган искания е формиран мълчаливия отказ.

С Разпореждане от 16.06.24г. АССГ, 11 състав е оставил производството без движение и е указал на жалбоподателя да уточни акта, който жали, предвид указанията на ВАС.

Постъпило е уточнение на 25.07.2024г., според което жалбоподателят:

1. На първо място оспорва Решение РЗМ 5800 - 1659/32- 384739 от 09.11.2022 г., постановено от директора на ТД „Митница С.“ към Агенция Митници, като счита същото за незаконосъобразен, а в условията на алтернативност за нищожен административен акт.

2. На второ място оспорва мълчаливия отказ на директора на ТД „Митница С.“ към Агенция Митници (виден от разпоредителната част на Решение РЗМ 5800 - 1659/32- 384739 от 09.11.2022г.) да се произнесе по исканията на дружеството във връзка с влязло в сила съдебно решение.

Видно от самото оспорено Решение, то е било издадено във връзка с влязло в сила Съдебно решение № 2194/02.04.2021г. (постановено по адм. дело № 14029/2019г. 54 състав на АССГ, потвърдено с Решение № 7095/13.07.2022 г., по дело № 10984/21 г., I отделение на ВАС). С него се отменя предходно Решение № РЗМ-5800- 1318/32-339731 от 26.11.2019 г. на директора на ТД Югозапад към АМ, с което се отказва заплащането на суми на жалбоподателя, поискани с 2 молби и 1 искане. Съдът е постановил връщане на преписката на административния орган за произнасяне. Твърди се в жалбата, че митническият орган не се е съобразил с дадените от съда указания при произнасянето на процесното Решение РЗМ 5800 - 1659/32. 384739 от 09.11.2022 г. Така определената сума не е съобразена с мотивите на съдебното решение, защото периода, за който се дължи лихва за забава, съгласно мотивите на съдебното решение е считано „от 16.08.2016г. до окончателното изплащане на задължението“, а не от 27.02.2020 г. - 05.08.2022 г. От друга страна размера на сумата от 765.36 лв. не съответства на законната лихва за забава.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли обжалваното решение да бъде отменено. Претендира разноски съобразно представен списък общо 8730лв. за трите дела – две първоинстанционни и едно касационно. Депозира писмени бележки.

Ответникът директор на ТД Митница С. се представлява от юрк. Т. и оспорва жалбата. Изразява становище, че издадения индивидуален административен акт е правилен и законосъобразен. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, постъпили са писмени бележки на 24.10.25г.

Административен съд София град, Първо отделение, 11 състав, като обсъди доводите на страните

и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Решение № РЗМ – 5800 - 464/32 - 191593 от 24.09.2015 г., издадено от началника на Митница Столична при Агенция Митници е прието, че декларираният от страна на „ДРИЙМ ЛЕНД“ ООД допълнителния код по Т. В759 следва да се замени с код В999 и да бъде приложена ставка на митото предвидена за всички дружества в размер на 36,1 %, предвид което и на основание чл. 201, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета, началникът на Митница Столична е определил за заплащане от страна „ДРИЙМ ЛЕНД“ ООД публични държавни вземания по т. 5 - 9 - мито (в това число антидъмпингово и адвалорно) – 30 922,78 лева и ДДС в размер на 6 184,54 лв., ведно с дължимата законна лихва.

С Решение № 5272 от 16.08.2018 г. по описа на Административен съд София – град, Трето отделение 8 състав, по адм. дело № 930/2018 г., оставено в сила с Решение № 4125 от 20.03.2019 г. по адм. дело № 12528/2018 г. по описа на ВАС, са отменени т.5 - 9 от Решение № РЗМ – 5800 – 464/32 – 191593 от 24.09.2015 г. по 6 бр. ЕАД, издадено от началника на Митница Столична. В мотивите на Решение № 5272 от 16.08.2018 г., съдът е приел, че неправилно митническите органи са изменили допълнителния код по Т. от В759 на В999, като не са взели предвид представените документи и необосновано са изключили съдържащите се в тях реквизити.

Във връзка с така постановеното решение от страна на „Дрийм Ленд“ ООД са депозирани молба вх. № 32-285778/ 04.10.2019г., молба вх. № 32-285773/ 04.10.2019г. и искане вх. № 32-285775/ 04.10.2019г., с които дружеството е поискало връщане на суми за недължимо платени мито, ДДС и лихви.

С решение № РЗМ-5800-1318/32-339731/ 26.11.2019 г. директорът на ТД Югозападна е приел, че:

1. На „Дрийм Ленд“ ООД следва да се възстанови надвзето мито в размер на 30 992,78 лв.;
2. Да се възстанови сумата в размер на 2 673,46 лв., представляваща недължимо платена лихва върху надвзетото мито;

3. Сумата 6 184,57 лв. недължимо платен ДДС и лихва върху него в размер на 534,09 лв. подлежи на възстановяване и/или прихващане по реда на ДОПК от органите на компетентната ТД на НАП;

4. Отказва възстановяване на „Дрийм Ленд“ ООД на сумите, както следва: лихва в размер на 11 761,89 лв. върху неправомерно начислената сума за антидъмпингово мито и ДДС в размер на 37 107,29 лв.; лихва в размер на 510,84 лв. върху неправомерно начислена лихва в размер на 11 761,89 лв.; неправомерно начислена лихва в размер на 378,51 лв. и лихва в размер на 62,25 лв. върху неправомерно начислена лихва в размер на 378,51 лв. на основание чл. 116, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митническият кодекс на Съюза.

С Решение № 2197 от 02.04.2021 г. по описа на Административен съд София – град, Трето отделение 54 състав, по адм. дело № 14029 от 2019 г. е отменено решение № РЗМ-5800-1318/32-339731/ 26.11.2019 г. в частта, с която е отказано възстановяване на сумата от 11 761.89 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена сума за антидъмпингово мито и ДДС върху главницата от 37 107.29лв., за периода от 16.08.2016 г. до окончателното изплащане на сумата; сума в размер на 378.51 лв., представляваща недължимо платена лихва, върху погрешно изчислен размер на главница на задължение; сума в размер на 62.25 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена лихва в размер на 378.51 лв. по подадените от „Дрийм Ленд“ ООД молба вх. № 32-285778 от 04.10.2019 г., искане вх. № 32-285775 от 04.10.2019 г. и молба вх. № 32-285773 от 04.10.2019г. Преписката е върната на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт.

В мотивите на Решение № 2192 от 02.04.2021г. по адм. дело № 14029/2019г. на АССГ, съдът е приел, че административният акт е немотивиран. Изложил е още, че според задължителното

тълкуване, дадено в Решение на СЕС от 18.01.2017г. по дело C-365/15: Когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита (какъвто е настоящия случай), се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза - за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Ето защо размерът на лихвата за забава върху неправомерно начислената и внесена в полза на ответника сума за антидъмпингово мито и ДДС се дължи от датата на постъпване на сумата по сметка на ответника до датата на възстановяването на сумата.

С Решение № 2197 от 02.04.2021 г. е оставено в сила с Решение № 7095 от 13.07.2022 г. по описа на ВАС, Първо отделение, по адм. дело № 10984/2021 г. В Решение № 7095 от 13.07.2022 г. е изложено, че чл. 116 от Митническия кодекс не е приложим за процесния казус, поради което първоинстанционният съд правилно се е позовал на решение от 18.01.2017 г. по дело C – 365/15 на СЕС.

С оспореното в настоящото производство Решение № РЗМ-5800-1659/32 – 384739/ 09.11.2022 г. директора на ТД Митница С. е приел:

1. На основание чл. 62, ал. 2 от АПК допуска поправка на очевидна фактическа грешка в т. 1 от диспозитива на Решение № РЗМ-5800-1318/ 32-339731 от 26.11.2019 г. на директора на ТД Югозападна, като в частта „надвзето мито в размер на 30 992,78 лева“ да се чете „надвзето мито в размер на 30 922,78 лева“;

2. Определя е законна лихва в размер на 765,38 лева, дължима за периода от 27.02.2020г. до 05.08.2022г., начислена върху главница на надвзето антидъмпингово мито (в размер на 30 922,78 лева), като същата следва да бъде преведена по посочена от „Дрийм Ленд“ ООД банкова сметка. По делото като доказателства са приети, представените с жалбата и административната преписка, както и допълнително представените от страните. Присъединено е за послужване адм. д. № 14029 / 2019 г. по описа на АССГ. Прието е заключение, изготвено от вещо лице О. Т. по допуснатата съдебно счетоводна експертиза по делото.

От приетото в настоящото производство допълнително заключение на вещото лице се установява следното:

Митническите органи само административат вземанията за ДДС при внос на стоки, на основание чл. 56 от ЗДДС, съгласно който начисленията за ДДС при внос по чл.16 от ЗДДС се извършват от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда на определяне на митническото задължение.

Информационните система на ТД „Митница С.“ и НАП са свързани и органите по приходите имат достъп и информация за начисленото и платено ДДС по Внос на стоки от Вносителите. В счетоводството на ТД „Митница С.“ не се вземат счетоводни операции във връзка с администрирането на ДДС при внос, тъй като в Митническата декларация има клетка, в която се регистрира задължението по ДДС, а Митническата декларация се генерира в Информационната система, до която има достъп НАП.

ТД „Митница С.“ не може да се разпорежда със сумите за ДДС по внос, като няма права да прихваща или да възстановява недължимо платени такива.

На въпрос: Каква е разликата между счетоводните операции „Обезпечаване на вземане“, „Реално плащане на задължение“ и „Трансформиране на обезпечение/паричен депозит“? Какви счетоводни сметки се ползват от Агенция „Митници? Възможно ли е тези операции да се извършват едностранно от държавното учреждение, без волята на икономическия оператор /в случая „Дрийм Ленд“ ООД/? вещото лице отговаря:

Счетоводна операция „Обезпечаване на вземане“ означава, че няма още възникнало реално

задължение и се внася Паричен депозит по специална Депозитна банкова сметка на ТД „Митница С.“.

Съгласно информация от счетоводния отдел на ТД „Митница С.“ се вземат следните счетоводни операции:

Дебит с/ка 50135 „Депозитна легова банкова сметка“ / Кредит с/ка 4831 „Временни депозити, гаранции и други чужди средства“ по парт. на Задълженото лице

Когато митническите задължения не са внесени в срок, за начислените Лихви се вземат счетоводни операции:

Дебит с/ка 4671 „Разчети по лихви“ / Кредит с/ка 50135 „Депозитна легова банкова сметка“

Счетоводна операция „Трансформиране на обезпечение/паричен депозит“ означава, че е възникнало реално задължение и в повечето случаи Депозитът автоматично се централизира в реално заплащане.

Съгласно информация от счетоводния отдел на ТД „Митница С.“ се вземат следните счетоводни операции:

Дебит с/ка 4831 „Временни депозити, гаранции и други чужди средства“ / Кредит с/ка 4671 „Разчети с централата“

Счетоводна операция „Реално плащане на задължение“ означава, че е възникнало реално задължение за заплащане на Мито и ДДС и тези плащания следва да постъпят по Бюджетната банкова сметка на ТД „Митница С.“.

Сумите за Мито и ДДС директно постъпват в Бюджетната банкова сметка.

За счетоводните операции „Обезпечаване на вземане“, „Реално плащане на задължение“ и „Трансформиране на обезпечение/паричен депозит“, Агенция Митници е информирало „Д. Л.“ ООД с Писмо № 32-293-947/21.10.2016 г. /стр. 37 от съдебната преписка/ на Началника на Митница С. Запад, че внесенияят Депозит е трансформиран в реално плащане.

На въпроса: „Какъв би бил размерът на лихвата върху дължимата сума за мито и ДДС, определено в Решение № РЗМ-5800-464/32-191593/24.09.2015 г., ако дружеството бе изпълнило задължението си в сроковете за доброволно изпълнение?“ вещото лице дава отговор:

Митото и ДДС-то следва да се заплатят в 10-дневен срок от получаване на Решение № РЗМ-5800-464/32-191593/24.09.2015 г. от „Дрийм Ленд“ ООД, установено писмено.

Ако „Д. Л.“ ООД беше изпълнило задължението си в сроковете за доброволно изпълнение, нямаше да се начислява Лихва за забава.

Ако предоставеното обезпечение не бе трансформирано в Реално плащане, на „Дрийм Ленд“ ООД щеше да бъде върната цялата сума на Депозита и Митница С. нямаше да връща лихва върху недължимата сума за Мито и ДДС.

Сумата 30 922.75 лв. Мито /платена на 15.08.2016 г. от „Дрийм Ленд“ ООД на ТД „Митница С.“/ е възстановена по сметка на „Дрийм Ленд“ ООД на 05.08.2022 г. - 30 922.78 лв. /с 0.03 лв. в повече/ от ТД „Митница Югозападна“, съгласно Платежно нареждане от 04.08.2022 г. /стр.145 от съдебната преписка/ и извлечение от „СЕБРА“ /стр. 115 от съдебната преписка/, потвърдено със Справка - движение по сметки от „Дрийм Ленд“ ООД /стр.68 от съдебната преписка/.

Определяне на лихвен период, съгласно поставената Задача № 1:

- 16.08.2016 г. /Недължимото Мито в размер на 30 922.75 лв. е платено на 15.08.2016г. от „Дрийм Ленд“ ООД на ТД „Митница С.“/

- 04.08.2022 г. /Недължимото Мито в размер на 30 922.75 лв. е възстановено на 05.08.2022г. на „Дрийм Ленд“ ООД от ТД „Митница С.“/

Размерът на Законната лихва върху Главница от 30 922.75 лв. за лихвен период

16.08.2016г. - 04.08.2022г., съгласно Регламент /ЕС/ № 952/2013г., чл. 112, параграф 2, ал. 3

/посочено в Писмено становище от Главен юрисконсулт в ТД „Митница С. № 19246/22.05.2023 г./:
За държавите членки, чиято парична единица не е еврото, лихвеният процент е равен на процента, приложен на първия ден от въпросния месец от Националната централна банка за основните й операции по рефинансиране, увеличен с един процентен пункт, или - за държавите членки, в които не се обявява лихвен процент на Националната централна банка - равен на най-близкия по естество лихвен процент, приложен на първия ден от въпросния месец на паричния пазар на съответната държава членка, увеличен с един процентен пункт е в размер на 3 745.30 лв.
С Писмо № 32-293-947/21.10.2016 г. /стр. 123 от съдебната преписка/ е предявена от ТД „Митница С.“ Лихва от 5 714.53 лв. и „Дрийм Ленд“ ООД плаща сумата 5 714.53 лв. с Банково бордеро от 16.01.2018 г.

От ТД „Митница С.“ са предоставили на вещото лице Писмо рег. № 32-293947/21.10.2016 г., съгласно което Лихвата за забава, изчислена от деня на изтичане на определения срок за плащане на задължението до окончателното му погасяване е в размер на 5 714.53 лв.

Обаче съгласно Служебна бележка № 32-353585/18.10.2022 г. от ТД „Митница С.“ е посочено, че заплатената Лихва върху надвзето Мито от 30 922.75 лв. е в размер 2 673.46 лв., а заплатената Лихва върху недължимо платен ДДС от 6 184.54 лв. е в размер на 534.09 лв. или Общо Недължими платени Лихви върху Мито и ДДС е 2 673.46 лв. + 534.09 лв. = 3 207.55 лв.

В Служебна бележка № 32-353585/18.10.2022 г. от ТД „Митница С.“ е посочено, че Лихвите за забава са изчислявани за всяка една декларация по отделно, като същите са приемани на различни дати и това е от съществено значение при определяне на размера на начислените лихви за забава.

В т.2 от Служебна бележка № 32-353585/18.10.2022 г. от ТД „Митница С.“ са посочени поотделно изчисленията за всяка Митническа декларация /потвърдени от съда/, дължима Лихва за Мито и ДДС, както следва:

Дължима Лихва за Мито - 692.87 лв. + 686.41 лв. + 733.65 лв. = 2 112.93 лв.

Дължима Лихва за ДДС - 138.57 лв. + 108.75 лв. + 146.73 лв. = 394.05 лв.

Общо: 2 506.98 лв.

Недължими платени Лихви върху Мито и ДДС - 3 207.55 лв.

Дължими Лихви върху Мито и ДДС - 2 506.98 лв.

Общо: 5 714.53 лв.

„Дрийм Ленд“ ООД претендира за връщане на сума от неправилно изчислена лихва: Разлика Лихва - 378.51 лв. между 5 714.53 лв. /стр.41 от съдебната преписка/, от предявена Лихва по Писмо № 32-293-947/21.10.2016 г., платена на 16.01.2018 г. и сума 5 336.02 лв., която сума е определена в Съдебно - счетоводна експертиза по водените дела/5 714.53 лв. - 5 336.02 лв. = 378.51 лв./.

С Молба вх. № 32-285773/04.10.2019 г. от „Дрийм Ленд“ ООД са направили изчисление на Лихвата за забава върху сумата 63 744.97 лв. за периода от 20.10.2015 г. до 15.08.2016г., която е в размер на 5 336.02 лв.

Вещото лице е извършило изчислението чрез Калкулатора за изчисление на законна лихва и е получило размер Лихва върху Главница 63 744.97 лв. за периода 20.10.2015г. – 15.08.2016г. 5335, 60лв., или разлика 0,42лв.

Тези изчисления са правилни единствено в случая, че Главницата от 63 744.97 лв. е олихвена като цяло на периода 20.10.2015 г. - 15.08.2016 г.

При посещение на вещото лице в ТД Митница С., при Началник сектор „Акцизи и приходи

в Централния бюджет“, не е могло да се установи датата на получаване на Решение № РЗМ 5800-464/32/24.09.2015 г. от „Дрийм Ленд“ ООД, с оглед проверка за правилността на изчисление на Лихвата за просрочие на плащането - 5 714.53 лв., след изтичане на 10-дневния срок от получаване на Решението. Обаче в Служебна бележка № 32-353585/18.10.2022 г. от ТД „Митница С.“ е посочено, че Лихвите за забава са изчислявани за всяка една декларация, като същите са приемани на различни дати и това е от съществено значение при определяне на размера на начислените лихви за забава. Не беше представена информация за датите на приемане на отделните декларации, поради което не може да се установят причините за твърдяната разлика от „Дрийм Ленд“ ООД в размер на 378.51 лв.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но в нарушение на материалноправните разпоредби.

Безспорно е установено, че с Решение № 2192 от 02.04.2021 г. на АССГ, потвърдено с Решение № 7095 от 13.07.2022 г. на ВАС, е отменено решение № РЗМ-5800-1318/32-339731/ 26.11.2019г. в частта, с която е отказано възстановяване на сумата от 11 761.89 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена сума за антидъмпингово мито и ДДС върху главницата от 37 107.29лв., за периода от 16.08.2016 г. до окончателното изплащане на сумата; сума в размер на 378.51 лв., представляваща недължимо платена лихва, върху погрешно изчислен размер на главница на задължение; сума в размер на 62.25 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена лихва в размер на 378.51 лв. по подадените от „Дрийм Ленд“ ООД молба вх. № 32-285778 от 04.10.2019 г., искане вх. № 32-285775 от 04.10.2019 г. и молба вх. № 32-285773 от 04.10.2019 г. В мотивите си съдът е приел, че решението е издадено при неспазване на административно – процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Преписката е върната на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт.

Въпреки изричните указания на съда в мотивите на оспореното решение № РЗМ-5800-1659/32-384739 от 09.11.2022 г., административният орган отново се е позовал на чл. 116 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а в диспозитива липсва произнасяне по част от исканията на жалбоподателя.

След обезсилване на решението на АССГ, 5 състав при първоначалното разглеждане на жалбата и дадената възможност на жалбоподателя в изпълнения на указанията на касационната инстанция да прецизира исканията си в постъпилото уточнение на 25.07.2024г. Освен, че се оспорва Решение РЗМ 5800 - 1659/32- 384739 от 09.11.2022 г., постановено от директора на ТД „Митница С.“ към Агенция Митници, като счита същото за незаконосъобразно, в условията на алтернативност за нищожно, тъй като лихвите не са били възстановени в искания от дружеството размер, се оспорва и мълчаливият отказ

на директора на ТД „Митница С.“ към Агенция Митници (виден от разпоредителната част на Решение РЗМ 5800 - 1659/32- 384739 от 09.11.2022г.) да се произнесе по исканията на дружеството във връзка с влязло в сила съдебно решение, т.е. да удовлетвори исканията изцяло както са били направени.

Или, искат се от жалбоподателя още 22 940,21лв. законна лихва върху възстановени суми – главници и лихви, които той е бил внесъл като депозит по сметка на АМитници за мито и ДДС, ведно с лихви за забава. Внесените първоначално като депозит по Решението на Митниците суми, впоследствие са били усвоени и прехвърлени по бюджетната банкова сметка на ТД „Митница С.“.

Разглежданият случай не попада в нито една от хипотезите, изброени в разпоредбата на чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно която: "... размерът на вносните или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: а) надвзети суми на вносните или износните мита; б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора; в) грешка на компетентните органи; г) в интерес на справедливостта".

Съгласно § 6 от чл. 116 М. Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Въпреки това, лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи. Приложението на § 6 от чл. 116 е обусловено от наличието на някое от основанията, визирани в § 1 от същата разпоредба, поради което не могат да бъдат споделени твърденията, че в случая е приложима нормата на чл. 116, § 6, предл. първо от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Още в мотивите на Решение № 2192 от 02.04.2021г. по адм. дело № 14029/2019г. на АССГ, съдът позовавайки се на задължителното тълкуване, дадено в Решение на СЕС от 18.01.2017г. по дело C-365/15 е посочил, че: Когато вноси сборове, в това число антидъмпингови мита (какъвто е настоящия случай), се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза - за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Ето защо размерът на лихвата за забава върху неправомерно начислената и внесена в полза на ответника сума за антидъмпингово мито и ДДС се дължи от датата на постъпване на сумата по сметка на ответника до датата на възстановяването на сумата. С Решение № 2197 от 02.04.2021 г. ВАС е оставил в сила това решение. След това, в Решение № 7095 от 13.07.2022 г. по описа на ВАС, Първо отделение, по адм. дело № 10984/2021г. е изложено, че чл. 116 от Митническия кодекс не е приложим за процесния казус, поради което първоинстанционният съд правилно се е позовал на решение от 18.01.2017 г. по дело С – 365/15 на СЕС. Митническите органи обаче, несъобразявайки се с указанията в посочените решения са продължили да се позовават и да прилагат чл.116 от Митническия кодекс. В същото време, жалбоподателят отново е настоявал и е претендирал отказаните му лихви все по същия ред, по който вече са му били отказани от митническата администрация. Настоящият състав на АССГ е деветият съдия, който следва да разгледа и да се произнесе по претенцията за допълнителни 22 940,21лв. – законна лихва, като видно от заключението на вещото лице, лихвите за забава са изчислявани за всяка една декларация поотделно, като декларациите са приемани на

различни дати и не е представена информация за датите на приемане на отделните декларации, поради което не е могло да установи и точния размер на лихвата, има разминавания между данните в служебните бележки и плащанията, следователно спорен и недоизяснен остава въпроса за точният им размер.

Следва да се разясни на жалбоподателя, чрез адв. К., че в настоящото производство по оспорване на Решение № РЗМ-5800-1659 / 32-384739 от 09.11.2022г. на Директора на ТД Митница С., на основание чл.220 от ЗМ, правомощията на съда са ограничени до тези по чл. 173, ал.2 от АПК: естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество и определянето на конкретен размер на лихвите, които Агенция Митници да възстанови. Съдът, както вече е процедирал по казуса в цитираните по-горе решения на АССГ и ВАС, изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Новото решение след произнасяне на административния орган подлежи на самостоятелно оспорване, следователно нови дела за „Дрийм ленд“ ООД. Ако се цели обаче действително и ефективно плащане от Агенция Митници, това би могло да стане единствено, чрез предявяване на искова претенция по ЗОДОВ срещу Агенция Митници. Само по този ред, установеното от вещото лице като размери на претендираната и неплатена лихва за забава би залегнало в диспозитива на съдебното решение, без да подлежи на последващо преразглеждане от административния орган.

На следващо място, не се констатира мълчалив отказ, който претендира в уточняващата си молба адв. К., тъй като Директорът на ТД Митница С. се е произнесъл с оспореното решение, макар претенциите на дружеството да не са удовлетворени в пълен размер.

АССГ 54 състав вече е дал указания на административния орган, че според приетото в Решение на СЕС от 18.01.2017г. по дело С-365/15: антидъмпингови мита се възстановяват, ако са били събрани в нарушение на правото на Съюза със съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. В случая, предвид направеното от вещото лице уточнение в настоящото дело, че сумите първоначално са били внесени по депозитна сметка на ТД Митница, а в последствие са трансформирани и усвоени по бюджетна сметка, то Митниците следва да ги възстановят със лихви от датата, когато вносителят се е лишил от ползването на тези средства, като ги е депозирал. Точно тази вреда обезщетяват претендираните от „Дриймленд“ ООД законни лихви за забава, поради което неправилно ответникът се позовава на вътрешните си процедури, на отношенията си с НАП, на различните извършени счетоводни операции, по които е поставил конкретни въпроси на вещото лице, на липсата на ред, предвиден в законодателството и др. п., които при наличие на тълкуванието, дадено в Решение на СЕС от 18.01.2017г. по дело С-365/15 се явяват неотнормирани и не могат да се противопоставят на жалбоподателя. Митническият орган, при който са били депозирани сумите за незаконосъобразно начисленото от него мито и ДДС с лихви за забава е длъжен да изчисли, предвид данните, с които разполага за дати и размери и да възстанови лихвите на дружеството, като не може да отказва това на основание липса на предвидена в националното законодателство процедура. В този смисъл са т.32 и сл. от мотивите на решението на СЕС: „От акта за преюдициално запитване обаче следва, че възстановяването на антидъмпингови мита в полза на Wortmann не произтича от грешка при изчисляването на сборовете, открита, след като компетентният митнически орган е разрешил вдигане на стоките от Wortmann. Ето защо в положение като разглежданото в главното производство правилото, съдържащо се в

член 241, първо изречение от Митническия кодекс, не би могло да се тълкува в смисъл, че изключва по принцип изплащането на лихви. Освен това е важно да се подчертае, че от практиката на Съда следва, че когато държава членка е събрала данъци или мита в приложение на регламент на Съюза, който съдът на Съюза е обявил за невалиден или е отменил, платилите въпросните данъци или мита заинтересовани лица по принцип имат право да получат не само възстановяване на събраните суми, но и лихви върху тях (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2012 г., Zuckerfabrik Jülich, C-113/10, C-147/10 и C-234/10, EU:C:2012:591, т. 65—67. След като, от една страна, нито член 236, параграф 1 от Митническия кодекс, нито член 241 от него изключват възстановяването на лихви в положение като разглежданото в главното производство и от друга страна, възстановяването на въпросните антидъмпингови мита е настъпило вследствие отмяната от Съда на регламента, въз основа на който тези права са събрани, тоест поради факта че събирането им не е съвместимо с правото на Съюза, което запитващата юрисдикция трябва да провери, следва да се приеме, че върху размера на същите мита, възстановен на съответното предприятие от компетентния национален орган, трябва да бъдат начислени съответните лихви.

Обстоятелството, че специалният закон не съдържа изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, вкл. и мито, не пречат приложението на ДОПК по аналогия, при съобразяване на Решение на СЕС от 18.01.2017г. по дело C-365/15 по тълкуването на член 241 от Митническия кодекс.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в оспореното решение, че лихвите върху платените суми за ДДС следвало да се претендират от ТД на НАП. Видно е, че сумите са начислени и съответно внесени въз основа на решения на митническите органи, приети за незаконосъобразни от съда, поради което именно тези органи следва да възстановят последиците от незаконосъобразния си акт. В тази връзка, чл. 56 от ЗДДС изрично предвижда начисляването на данъка от митническите органи, като същите са определили размера, поради което е без значение къде впоследствие са постъпили сумите, след като решението за това е именно на митническите органи.

По изложените съображения, оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но в нарушение на материалноправните разпоредби, поради което то следва да бъде отменено. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящите мотиви.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по трите дела по същата жалба разноски в размер 8730лв /осем хиляди седемстотин и тридесет/ лева, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК. Неоснователно се явява възражението на ответника за прекомерност на така претендирания размер, доколкото същият е съобразен с Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от ЗМ, във вр. с чл. 172, ал. 2 и 173, ал. 2 от АПК Административен Съд С. - град, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Дрийм Ленд“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], Решение

№ РЗМ-5800-1659 / 32-384739 от 09.11.2022 г., издадено от директора на Териториална Дирекция Митница С. при Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална Дирекция Митница С. при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Дрийм Ленд“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 8730 /осем хиляди седемстотин и тридесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.

СЪДИЯ: